

har fremsat. (Konseilspræsidenten: Ja!). Det gør Ministeriet altsaa, og naar Ministeriet gør det, synes det mig ganske naturligt, at der bliver levnet Tingets forskellige Partier Tid til rolig Overvejelse for at kunne tage Standpunkt til« den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsorden, hvorfor har henstillede til Formanden at udsætte Mødet.

Formanden udsatte derefter Mødet i 20 Minutter.

Efter dets Genoptagelse udtalte Zahle paa det radikale Partis Vegne, at »naar nu Ministrene stemmer sammen med det ærede Medlem fra Ringkøbing for denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen og paa en Maade gaar frivillig i Døden, er det jo umuligt for os andre at tvinge Ministeriet til at blive paa dets Plads« ved at vedtage det Forslag til Beslutning, som er fremsat af Socialdemokraterne. Med Hensyn til den af J. C. Christensen fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen anbefalede han sine Meningsfæller at stemme imod den.

Efter at Hammerich paa Højres Vegne havde udtalt, at Partiet vilde afholde sig fra at stemme over Paastanden om Overgang til Dagsordenen, og efter at Borgbjerg havde anbefalet at stemme imod Paastanden, tog Konseilspræsident Berntsen Ordet »for at begrunde, hvorfor Ministeriet har indgivet sin Demission«, i hvilken Henseende Konseilspræsidenten mindede om, at han forud for Valget havde udtalt følgende: »Hvis Socialdemokraterne i Førelse med det radikale Venstre ved det kommende Folketingsvalg bekæmper Venstres Kandidater og derved hidfører en Situation, hvorved Regeringspartiet bliver saaledes svækket, at det bliver umuliggjort for det at være det førende Parti i Grundlovssagen, maa de nævnte Partier selv tage Konsekvensen og det deraf følgende parlamentariske Ansvar.«

..... »Nu spørger det ærede Medlem: Men er Ministeriet da ikke stærkt nok? Er Ministeriet da svækket som Følge af Valgene den 20. Maj? Og saa maa jeg svare: Ja, Ministeriet er svækket i Henseende til at have Førerskabet i den store Sag, som vi har rejst, men Ministeriet har den Trøst og har den Glæde, idet vi har indgivet vor Demission, at den Sag, vi har rejst, er ikke slaaet ihjel; den vil leve, og den vil leve saa stærkt i vort Land,